

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.78/2021/19. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2021. április 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján, 2021. április 27. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2020. szeptember 30. napján kihirdetett 9.B.19/2018/342. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja:

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetését 3 (három) évre enyhíti.

Terhelt2 II. r. vádlott kábítószer-kereskedelem büntetteként minősített cselekményénél a Btk. 176. § (1) bekezdése mellett a IV. fordulatot is megjelöli, továbbá az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetteként minősített cselekményénél a Btk. 184. § (1) bekezdése mellett a IV. fordulatot is feltünteti.

A II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 10 (tíz) hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetését 2 (kettő) évre enyhíti.

Terhelt3 III. r. vádlott kábítószer-kereskedelem büntetteként minősített cselekményénél a Btk. 176. § (1) bekezdése mellett a IV. fordulatot is felhívja.

Terhelt4 IV. r. vádlott kábítószer birtoklása vétségeként minősített cselekményénél a Btk. 178. § (6) bekezdése mellett az I. fordulatot is megjelöli.

Terhelt4 IV. r. vádlott pénzbüntetését 150 (egyszázötven) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti. Egy napi tétel összegét 1.000,- (egyezer) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott 150.000,- (egyszázötvenezer) Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetén 150 (egyszázötven) nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Az elkobozni rendelt bűnjelek a eljárást segítő2 ... bü. számú ügyében kerültek lefoglalásra.

Egyebekben a törvényszék ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 30.512,- (harmincezer-ötszázötvenkettő) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből Terhelt2 II. r. vádlott 6.000,- (hatezer) Ft, Terhelt3 III. r. vádlott 14.792,- (tizennégyezer-hétszázkilencvenkettő) Ft, míg Terhelt4 IV. r. vádlott 9.720,- (kilencezer-hétszázhusz) Ft bűnügyi költséget kötelesek külön-külön megfizetni az állam felhívására.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék 2020. szeptember 30. napján kihirdetett 9. B. 19/2018 / 342. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésének IV. fordulata alapján kábítószer-kereskedelem büntettében és a Btk. 177. § (1) bekezdésének a) pontja (4) bekezdésének I. fordulata szerinti kábítószer-kereskedelem büntettében. Ezért halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rögzítette, hogy az I. r. vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az I. r. vádlottal szemben 81.000,- Ft összegű vagyoneklobzást rendelt el.

[2] Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntettében (Btk. 176. § (1) bekezdése) és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében (Btk. 184. § (1) bekezdése) állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év 10 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rögzítette, hogy a II. r. vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II. r. vádlottal szemben 14.500,- Ft összegű vagyoneklobzást rendelt el.

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő kábítószer-kereskedelem büntettében. Ezért 1 év 8 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Rögzítette, hogy a III. r. vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A III. r. vádlottal szemben 1.800,- Ft összegű vagyoneklobzást rendelt el.

[4] Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségét kábítószer-birtoklása vétségében (Btk. 178. § (6) bekezdése) állapította meg. Ezért 300 napi tétel, 1.200,- Ft napi összegű, összesen 360.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. Figyelmeztette a IV. r. vádlottat, hogy ha a pénzbüntetést nem fizeti meg, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[5] Az első fokon eljáró törvényszék rendelkezett az ügyben lefoglalt bűnjelek sorsáról és a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[6] Az ítélet terhelt5 V. r., terhelt6 VI. r. és terhelt7 VII. r. vádlottak vonatkozásában első fokon jogerőre emelkedett.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak védői elsődlegesen felmentés, téves jogi minősítés miatt, másodlagosan az I. és II. r. vádlottak védői enyhítés végett jelentettek be jogorvoslatot. Terhelt4 IV. r. vádlott védője enyhítésért fellebbezett.

Az I. r. és III. r. vádlottak, továbbá a IV. r. vádlott védőikkel egyező irányuló fellebbezést terjesztettek elő.

Az ügyészség az ítéletet mindegyik vádlottra tudomásul vette.

[8] A fellebbviteli főügyészség átiratában jelezte, hogy a védelmi fellebbezések tartalmára tekintettel a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése és (2) bekezdése alapján a másodfokú felülbírálat teljeskörű. Az első fokon eljáró törvényszék a bizonyítást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, az általa törvényesen beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben a logika szabályainak megfelelően értékelte. Részletes és meggyőző indokát adta, miért nem fogadta el az I. r., II. r. és III. r. vádlottak védekezését. A tényállás döntően megalapozott, de az a IV. r. vádlott személyi körülményei vonatkozásában kiegészítendő az elmeorvos szakértői vélemény megállapításaival.

A fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére vont következtetés helytálló, a cselekmények jogi minősítése megfelel a büntető anyagi jog szabályainak és a Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozatában foglalt iránymutatásnak azzal, hogy a II. r. és III. r. vádlottak esetében is szükséges a Btk. 176. § (1) bekezdésében, illetve a 184. § (1) bekezdésében meghatározott elkövetési magatartások közül a IV. fordulatban szabályozott kereskedést megjelölni.

A büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék csaknem pontosan feltárta. További enyhítő körülmény a fellebbezéssel érintett vádlottak mindegyikénél, hogy hosszabb ideig álltak a büntetőeljárás hatálya alatt (Kúria 56. BK vélemény III. / 10.). A kiszabott büntetés valamennyi vádlott vonatkozásában törvényes, a III. r. vádlott esetében azonban a Btk. 87. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének c) pontja feltüntetendő (enyhítő szakasz). Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel a fellebbviteli főügyészség a tényállás kiegészítése mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a fellebbezéssel érintett vádlottakra.

[9] Terhelt2 II. r. vádlott védője az ítéltáblához eljuttatott fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy a 2/A vádpontot kizárólag terhelt6 vallomása bizonyítja, aki

egyébként maga is vádlottja volt az ügynek, kóros elmeállapotú személy, így a védelem álláspontja szerint vallomása alapján védencét nem lehetett volna elítélni.

A 2/B vádpontonál tanúl tanú tárgyalási és nyomozati szakban tett vallomásai eltérőek, az ellentmondás nem került feloldásra.

A védő utalt arra, hogyha védence 2016. június és 2016. december hónapok között legalább két személynek, legalább 29 csomag kábítószer és új pszichoaktív anyag keverékét értékesítette volna, akkor vélelmezhető, miszerint a házkutatás során erre vonatkozóan bizonyítékok lettek volna fellelhetőek, ugyanakkor vele szemben mindösszesen egy kétséges tartalmú üzenetváltás és két személy vallomása állt rendelkezésre, mely személyek közül az egyik kóros elmeállapotú.

A hivatkozottakat figyelembe véve tehát kétséget kizáróan sem a 2/A, sem a 2/B vádpont nem bizonyítható védence terhére, ezért elsődlegesen indítványozza védencének felmentését a Be. 604. § (1) bekezdésének b) pontja alapján.

[10] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában kiemelte, miszerint kétségtelen, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott és tanúl tanú nyomozás során a III. r. vádlottra nézve terhelő vallomást tettek, azonban Terhelt4 IV. r. vádlott esetén az enyhe fokú gyengeelméjűség, a személyiségében lévő bizonytalanság, tanúl tanú esetében pedig az a tény, hogy – miután tanúként és gyanúsítottként egyaránt meghallgatták – az önmagát is terhelő nyomozati vallomását követően vele szemben a büntetőeljárást megszüntették, azt indokolja, hogy a tárgyaláson tett vallomásukra kell alapítani a tényállást. Figyelemre méltó, hogy tanúl tanú a tárgyaláson nagyon részletesen beszámolt arról: a II. r. vádlottól milyen előzmények után, hol, mennyiért és milyen anyagot vásárolt, miközben semmi hasonlóra nem emlékezett Terhelt3 III. r. vádlottal kapcsolatban. Megjegyzendő, hogy még a vádirati tényállás mellett sem lenne helytálló a cselekmény törvényszék által megállapított minősítése, hiszen kábítószer-kereskedelem meglétéhez sokkal több és összetettebb cselekvőség kell, mégpedig folyamatos, rendszeresen ismétlődő magatartás a szer több fogyasztóhoz való eljuttatása érdekében, különösen annak csomagolása, tárolása, szállítása, elosztása, amilyen tevékenységeknek a nyoma sem fedezhető fel Terhelt3 III. r. vádlottnál, továbbá hiányzik nála a haszonszerzésre való törekvés is.

A védő álláspontja értelmében ilyen körülmények között nincs kétséget kizáró bizonyíték védence bűnösségére, ezért indítványozta védence felmentését.

[11] A másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen Terhelt1 I. r. vádlott védője a felmentés érdekében bejelentett fellebbezése indokolásaként az elsőfokú eljárásban elhangzott perbeszédében megfogalmazottakkal egyezően érvelt.

A II., III. és IV. r. vádlottak védői fellebbezésüket fenntartották.

[12] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakra a Be. 590. § (1) bekezdése, (2) bekezdése, (7) bekezdése és (9) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, míg a korlátozott felülbírálatra figyelemmel Terhelt4 IV. r. vádlottat illetően a Be. 590. § (3) bekezdésében, (5) bekezdésében és (7) bekezdésében foglaltakat alkalmazta.

[13] A felülbírálat során az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, sem abszolút, sem relatív eljárási szabályszegést nem követett el. A törvényszék indokolt bizonyítást vett fel az ügyben, melynek eredményeképpen beszerzett szükséges bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően egyenként és összességükben is értékelte. Az általa megállapított tényállás azonban az I. r., II. r. és III. r. vádlottak esetében részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdésének c) pontja értelmében, de a megalapozatlanság a másodfokú eljárásban a rendelkezésre álló, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával kiegészíthető, pontosítható a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja felhívásával.

[14] Elsődlegesen az ügyészi vád ismertetésénél az elsőfokú ítélet [43] bekezdésében elírás folytán a nettó tömeg 0,2 – 0,6 grammra, míg a [47] bekezdésben a tömeg 0,1 grammra javítandó.

[15] Terhelt4 IV. r. vádlottnál a személyi körülmények körében az elmeállapotára tett megállapítások a [19] bekezdéstől [21] bekezdésig szereplő résszel megegyezők a [111] bekezdést követően.

[16] A történeti tényállásban a helyesbítések:

[17] A [136] bekezdésben a porciózás 0,1 - 0,23 grammot jelent.

[18] A [141] bekezdésben a tiszta hatóanyag tartalom 0,002 gramm.

[19] A I/A. pontnál a [143] bekezdés után a jogi indokolásból a [310] bekezdés szerepeltetendő akként, hogy Terhelt1 I. r. vádlott által Terhelt4 IV. r. vádlott részére értékesített kábítószer a csekély mennyiség felső határát meghaladta, annak 230 %-a.

[20] A I/B. pontnál a [151]-[153] bekezdés mellőzendő, helyette a jogi indokolásból a [313]-[314] bekezdések beemelendők:

Terhelt1 I.r. vádlott által terhelt7 VII.r. vádlott részére értékesített ADB-FUBINACA elnevezésű kábítószer összes tiszta hatóanyag tartalma 0,1 gramm volt.

[21] Az így értékesített kábítószer tiszta hatóanyag tartalma meghaladta a csekély mennyiség felső határát a 0,05 grammot, annak kétszerese volt, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát.

[22] Az előbbi kiegészítendő azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott terhelt7 VII. r. vádlottnak összesen 20 gramm kábítószeret értékesített.

[23] A I/A. és I/B. pontokat követően feltüntetendő, vagy Terhelt1 I. r. vádlott által a I/A. és I/B. pontok szerint értékesített ADB-FUBINACA kábítószer tiszta hatóanyag tartalma összesen 0,215 gramm volt, mely meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 430 %-a, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 21,5 %-a.

[24] A I/C. pontnál megjelölendő, hogy Terhelt1 I. r. vádlott tanú2 tanú részére legalább 300 forintért értékesítette a kábítószer egy-egy alkalommal.

[25] A I/C. pont [159] bekezdése kiegészítendő azzal, hogy a tiszta hatóanyag tartalom a csekély mennyiség felső határának 20 %-a volt.

[26] A [160] bekezdés mellőzendő.

[27] A II/A pont [169] bekezdése helyett a következők rögzítendőek:
A megmaradt 9 csomagot, amely 0,004 gramm tiszta hatóanyag tartalmú ADB-FUBINACA kábítószer és a 0,022 gramm tiszta hatóanyag tartalmú AMB-FUBINACA-t tartalmazott, a vásárlást követően nem sokkal a rendőrség lefoglalta.

[28] A [170] bekezdés helyesen:
Terhelt2 II. r. vádlott összesen 0,0084 gramm tiszta hatóanyag tartalmú ADB-FUBINACA kábítószer és 0,047 gramm tiszta hatóanyag tartalmú új pszichoaktív anyagot értékesített terhelt6 VI. r. vádlottnak.

[29] A II/B. pont alatt a [174] bekezdésben az új pszichoaktív anyagok körében az 5F-MDMB-PINACA megnevezés a helytálló.

[30] A [176] bekezdés helyesen:
tanú1 által legutoljára vásárolt két csomag kábítószer és új pszichoaktív anyagok keveréke 0,0007 gramm tiszta hatóanyag tartalmú MDMB-CHMICA nevű kábítószer és 0,003 gramm tiszta hatóanyag tartalmú 5F-MDMB-PINACA és FUB-PB-22 elnevezésű új pszichoaktív anyagot tartalmazott.

[31] A [177] bekezdés pontosítandó akként, hogy Terhelt2 II. r. vádlott tanú1 tanúnak összesen 0,0042 gramm tiszta hatóanyag tartalmú MDMB-CHMICA elnevezésű kábítószer és 0,018 gramm tiszta hatóanyag tartalmú új pszichoaktív anyagot adott el. Ezen eladásból 6.000,- Ft haszonra tett szert.

[32] A [178] bekezdésben a kábítószer 0,0005 gramm tiszta hatóanyag tartalmú volt.

[33] A [179] bekezdés helyett rögzítendő, hogy Terhelt2 II. r. vádlott által a II/A. pont és II/B. pont szerint értékesített kábítószer tiszta hatóanyag tartalma 0,0126 gramm volt, illetve az új pszichoaktív anyag tiszta hatóanyag tartalma 0,065 gramm. Egyik sem érte el a csekély mennyiség felső határát, kábítószerénél kb. annak 20 %-a, míg az új pszichoaktív anyag tekintetében annak kb. 3 %-a volt.

[34] A 3/A. pontnál a [187] bekezdés pontos szövege:
Egy átlagos csomag kábítószer készítmény nettó tömege 0,2 - 0,6 gramm volt, így 3 alkalmat figyelembe véve 0,6 gramm kábítószer vásárolt tanú1 tanú Terhelt3 III. r. vádlottól.

[35] A [195] bekezdés kiegészítendő azzal, hogy az értékesített kábítószer összesen 0,004 gramm hatóanyag tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát, annak csupán közel 10 %-a volt.

[36] Az elsőfokú ítélet meghozatalát követően Terhelt1 I. r. vádlott részére határozatlan időre beteg gyermeke ápolására havi 35.430 Forint ápolási díj került megállapításra.

[37] Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás most már megalapozott az I. r., II. r. és III. r. vádlottakat érintően és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (3) bekezdése alapján.

Terhelt4 IV. r. vádlottat illetően a tényállás a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében irányadó a másodfokú eljárásban, ugyanis a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[38] Az irányadó tényállás kapcsán a tényállásban tett kiegészítések, pontosítások okán utalni kell arra, hogy az ítélet egységet képez, és a Kúria iránymutatása szerint az

irányadó tényálláshoz tartozónak kell tekinteni a határozat indokolásának bármely részében szereplő minden ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítélésénél jelentős.

A felülbírált határozat indokolásának a történeti tényálláson kívül rögzített más ténymegállapításai is a tényállás részét képezik (BH2004. 102., BH2013. 53., BH 2014. 388.).

[39] A kábítószerre elkövetett bűncselekményeknél nem vitásan többek között tények az eladott, megvásárolt kábítószer vételára, az ügyleti alkalmak, mennyiségek, a kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma, mint ahogy az is, hogy a tiszta hatóanyag-tartalom a csekély mennyiség felső határához, illetve a jelentős mennyiség alsó határához hogyan viszonyul. Ezekből lehet majd a kellő jogkövetkeztetéseket levonni.

[40] Mint ahogy a korábbiakban utalt rá az ítéltábla, az elsőfokon eljáró bíróságnak a bizonyítékok értékelésénél hibát nem vétett. Részletes indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat és miért vett figyelembe a tényállás megállapításánál. Külön foglalkozott az egyes vallomás változtatások okaival. Nemcsak vádlotti vallomások, hanem tanúnyilatkozatok is rendelkezésre álltak az ügyben, de az okirati bizonyítékok is bevonásra kerültek az eljárásba.

A másodfokú eljárásban megfogalmazott védői kifogások folytán az ítéltábla szükségesnek tartja ugyanakkor kiemelni, hogy a közvetlen bizonyítékok mellett a közvetett bizonyítékok is meghatározóak a tényállás megállapításánál. Minden bizonyíték beszerzése törvényes volt, így nincs kirekesztendő bizonyíték. Amennyiben valakit gyanúsítottként hallgatnak meg, majd később vádat nem emelnek vele szemben az ügyben, akkor tanúként kihallgatható.

2016. november 24. napján kelt rendőri jelentés is igazolja, hogy a IV. r. vádlott az I. r. vádlott lakásából jött ki, tehát nem csupán a IV. r. vádlott e körben tett nyilatkozatai vehetőek figyelembe.

[41] Terhelt I. r. vádlott a nyomozás alkalmával elmondta, hogy ismeri tanú2 tanút, így tévedésre életkorát érintően alappal nem hivatkozhat. tanú2 tanú pedig akként nyilatkozott, hogy az I. r. vádlott, ha ránézett, biztosan tudta, hogy nem múlt el 18 éves.

Ami a IV. és VI. vádlottak előadásainak hitelt érdemlőségét illeti, az ítéltábla álláspontja, hogy az elmeorvos szakértői véleményekben rögzítettek tartalma nem zárja ki azok értékelhetőségét.

Az elsőfokú bíróság a le nem foglalt kábítószeresek esetén azok mennyiségének, hatóanyag-tartalmának meghatározásánál a becslés módszerét helyesen alkalmazta, mindenhol a legkisebb értékekkel számolva. A meg nem lévő kábítószeresek fajtáját illetően is helytálló következtetést tett. Az általa megállapított tényállás érdemi részén az ítéltábla által tett pontosítások nem változtatnak.

[42] A megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülréértékelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethetnek a Be. 593. § (1) bekezdése – (3) bekezdéséből következőleg.

[43] A IV. r. vádlott vonatkozásában megjelölendő a Be. 590. § (5) bekezdésének b) pontja is, melyre figyelemmel az irányadó tényállás mellett a IV. r. vádlott felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lehetősége nem merült fel.

[44] A rögzített tényállás alapján a törvényszék kifogástalanul vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, cselekményeik minősítése törvényes azzal, hogy bár az indokolásban a Btk. 176. § (1) bekezdése mellett helyesen a IV. fordulat is felhívásra került, de ez a rendelkező részben nem szerepel, azt az ítéltábla pótolta.

A 184. § (1) bekezdésénél is a IV. fordulat feltüntetendő.

[45] A cselekmények minősítésénél a Be. 590. § (5) bekezdésének c) pontja felhívandó a IV. r. vádlottnál a korlátozott felülbírálat miatt.

[46] Az ítélet 27. oldalán pontosítandó azzal, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott fogyasztónak minősül [306] bekezdés, így Terhelt4 IV. r. vádlott kábítószer birtoklása vétségeként minősített cselekményénél a Btk. 178. § (6) bekezdése mellett az ítéltábla az I. fordulatot is megjelöli.

[47] Ugyanakkor a jogi indokolás jelentős mértékben kiegészítendő:

[48] Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

[49] Tekintettel arra, hogy a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező, így a jogszabály értelmezése során az semmiképpen nem hagyható figyelmen kívül (12/2001. (V. 14.) AB határozat, 42/2015. (XI. 14.) AB határozat).

[50] Az ítéltábla a következőkre kíván még rámutatni:

A jogi indokolás hiányos, ha nem ismerteti az adott jogkérdést érintő jogegységi határozatot vagy a Kúria alkalmazható testületi állásfoglalásait.

Növeli az indokolás meggyőző erejét, ha a bíróság hivatkozik korábbi hasonló vagy eltérő tartalmú bírósági határozatokra, szükség esetén jogirodalmi álláspontokra is (Büntetőeljárás jog Kommentár a gyakorlat számára, HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2006, szerkesztő: dr. Berkes György).

[51] A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat – a kábítószerre elkövetett bűncselekmények értelmezése kapcsán - I/3. pontja szerint természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása teremthet, és ennyiben – azaz az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások viszonyában összegeződhetnek – a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével a kábítószer-mennyiségek.

[52] A hivatkozott jogegységi határozat II/4. pont az alábbiakat taglalja:

A természetes egységre vonatkozó – I. pont alatt kifejtett – álláspontból egyenesen következik, hogy a kábítószerrel visszaélés esetében fogalmilag kizárt a folytatólagos egység megállapítása. A természetes egységbe tartozó részselekmény esetében szükségszerű következmény a kábítószer-mennyiségek összegzése és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó, s nincs jelentősége annak, hogy az össz mennyiség egésze vagy egy része valamilyen módon már megsemmisült.

[53] A meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés (Kúria 57. BK vélemény II/5/c) pontja). Ezzel összefüggésben az sem szakértői, hanem bizonyítási kérdés, hogy a meg nem lévő kábítószer megállapított mennyiségének mekkora a tiszta hatóanyag-tartalma.

[54] A BH2005. 279. számú eseti döntés értelmében a lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség tiszta hatóanyag tartalmának megállapítása nem a vegyész szakértő feladata, az a bíróság kizárólagos ténymegállapítási körébe tartozik.

[55] A Be. 188. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, szakértőt kell alkalmazni. Jelen ügyben a lefoglalásra került kábítószerrel kapcsolatban a vegyész szakértő elvégezte a számítási módszerek felhasználásával a tiszta hatóanyag-tartalom meghatározását.

[56] A le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalmát elsőként a vádat emelő ügyész, majd a bíróság határozza meg, és ezt ugyanúgy indokolni kell, mint a becsült értékesítési alkalmakat és a bruttó súlyokat. A bíróság által alkalmazandó számítási módszerek nem tartoznak az ítélet tényállás részébe, azok kifejezetten az ítélet indokolásának körébe tartozó tények.

A lefoglalásra nem került kábítószer-mennyiség esetében a Be. 7. § (4) bekezdésében taglalt (a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére) alapelv szerint kell a tényeket megállapítani mind a kábítószer mennyisége, mind annak tiszta hatóanyag-tartalma tekintetében. A lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség alapján a tiszta hatóanyag-tartalom számításánál az ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézetben évente megvizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmáról az alsó- és felső értékhatár figyelembevételével táblázatban,

kábítószer fajtánként közölt legkisebb hatóanyag-tartalom az irányadó és a jogi minősítést az e táblázatban megjelölt legkisebb hatóanyag-tartalom számításával kell megállapítani.

[57] A mérlegelt bizonyítékok alapján a tényállásban megállapított hozzávetőleges mennyiségek számításba vételével nem a vegyész szakértő matematikai feladata, hanem a bíróság ténymegállapításához kapcsolódik az, hogy a vádlottak terhére rótt kábítószer-mennyiség alapján a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye csekély mennyiségre elkövetettnek, vagy a csekély mennyiség felső határát meghaladó, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő, vagy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladónak minősül. A számtani alapműveletek közé sorolható szorzás és összeadás, százalékszámítás, továbbá a hatóanyag-tartalom mérlegelése a le nem foglalt kábítószerek esetén nem a vegyész szakértő kompetenciájába tartozik.

[58] A le nem foglalt kábítószerek becsült mennyisége a vádlottak, tanúk által tett nyilatkozatok alapján került rögzítésre a legkisebb mennyiségekben, a hatóanyag-tartalom meghatározásánál az elsőfokú ítélet [311] és [312] bekezdéseiben feltüntetett alacsonyabb értékek felhasználásával, míg a százalékszámításnál a Büntető Törvénykönyvben rögzített mennyiségi adatokból kellett kiindulni. A kiszámított százalékokra figyelemmel egyes vádlottakat érintően lehetett állást foglalni abban a tényállásnak megfelelően, hogy az egyes vádlottak személyéhez csekély mennyiség, jelentős mennyiség, vagy a két mennyiségi egység közé eső mennyiségű hatóanyag-tartalom köthető a le nem foglalt kábítószereknél.

[59] A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozata III. részében kifejti, hogy a forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérletének megállapíthatóságához – a BK 155. számú állásfoglalás II/5/a) pontja részében leírtakra is figyelemmel – a BH2002. 299. számú eseti döntés tartalmaz iránymutató szempontokat a gyakorlat számára e bűncselekmények befejezettségének és kísérletének elhatárolását illetően is.

[60] A Legfelsőbb Bíróság (Kúria), BK 155. számú állásfoglalása ma is helytálló tartalmi értelmezést adott a forgalomba hozatal és a kereskedés törvényi fogalmára. Időközben azonban több olyan iránymutató döntés született, amely további lényeges támpontokat rögzített a forgalomba hozatal és a kereskedés elkövetési magatartása kapcsán. Ezek összegzéseként, a jogalkalmazás során, az alábbi jogértelmezés követendő:

[61] 1/a) A BK 155. számú állásfoglalás II/5/a) pontja szerint kábítószert hoz forgalomba az, aki azt – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen – több személy részére juttatja. Az állásfoglalás ennek kapcsán kifejtette, hogy a forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószert), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja.

[62] 1/b) A BH2002. 175. és azt követő BH2002. 299. számú irányadónak tekintendő eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) a következőket rögzítette:

A forgalomba hozatal – miként a kereskedés – szükségszerűen együtt jár az átadással, de nem szűkíthető le a tényleges átadásra. Ez utóbbi jogilag akkor valósul meg, amikor az átadás kizárólag azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el.

A forgalomba hozatallal – miként a kereskedéssel – szükségszerűen együtt járó átadás azonban ezt megelőzően több résztevékenységből tevődhet össze (BH2002. 299. I., BH2002. 175.). Magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérő biztosítását; felölelhet tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer – akár további közbeékelődő személyek révén is – bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Hasonlóan a kereskedő ténykedéséhez, akinél viszont a forgalomba hozatali magatartása haszonszerzésre irányul.

Következésképpen a forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés.

Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. (BH2002. 299. II.).

[63] A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozatának IV. részében egyértelműen megfogalmazza, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[64] A Kúria 57. BK véleménye II/5/a) pontja értelmében kábítószerrel hoz forgalomba az, aki azt – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen – több személy részére juttatja,

b) kábítószerrel kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában.

[65] Kábítószerrel hoz forgalomba, aki azt több, esetleg meg nem határozható számú személynek juttatja. A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószerrel), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem a végett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Az elkövetőnek erre a szándékára – az eset egyéb körülményei mellett – az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet. Forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet (A forgalomba hozatal fogalmára vonatkozó ezen álláspontot fenntartva és tovább fejlesztve tartalmazza az 1/2007. Büntető jogegységi határozat).

[66] A kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását.

Az elkövető haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, és cselekménye – a törvény rendelkezésével fogva – mindig tettesi magatartás. (A kereskedés fogalmára vonatkozó ezen álláspontot fenntartva és tovább fejlesztve tartalmazza az 1/2007. Büntető jogegységi határozat).

[67] A BH2013. 264. számú eseti döntés arra világít rá, hogy a kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenő több résztevékenységből – például eladók, a vevők felkutatása, a kábítószer tárolása, csomagolása, szállítása stb. – tevődhet össze. Ezért a résztevékenységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása. A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérlete valósul meg arra kábítószerre is, amelyet az elkövető beszerezett, de a lefoglalás folytán értékesíteni nem tudott. Az elkövető amennyiben haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, cselekménye kereskedésként a törvény rendelkezésével fogva mindig tettesi magatartás.

[68] Az előbbiekből következően az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy az I. r., II. r. és III. r. vádlottak kábítószerrel kapcsolatos kereskedői típusú magatartása miatt a Btk. 176. §. (1) bekezdésének IV. fordulata felhívandó az ítélet rendelkező részében.

[69] Terhelt4 IV. r. vádlott kábítószer birtoklása vétségeként minősített cselekménye kapcsán a következő emelendő ki:

[70] A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat II/4. pont:

b) A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) szabályozása a fogyasztást nem határozta meg elkövetési magatartásként. Ugyanakkor a kábítószer fogyasztás – amint arra a 2003. évi II. törvény 17. §-ához fűzött miniszteri indokolás 2. pontja utal – továbbra is büntetendő, azáltal, hogy szükségképpen feltételezi valamely, a törvény által büntetendő elkövetési magatartás megvalósulását. Ez tipikusan a megszerzés és tartás elkövetési magatartása, de valójában a fogyasztás – illetve ezáltal a kábítószer megsemmisülés – bekövetkezhet bármely más elkövetési magatartás megvalósulása mellett.

c) Mindebből következően akkor is összegezni kell az azonos vagy különböző kábítószereknek a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével kiszámított részmennyiségeit, ha az elkövető a természetes egységbe tartozó magatartásai kifejtése révén birtokába került kábítószer elfogyasztotta.

Ha csak a kábítószer elfogyasztásának tényére van adat, akkor a mennyiség, illetve a részmennyiségek megállapítása a bizonyításra tartozik.

d) A kifejtettek alapján a megszerzés (illetve a kábítószerrel visszaélés bármely más elkövetési magatartásának) megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy utóbb mi lett azon kábítószer-mennyiség sorsa, amelyre nézve a bűncselekményt elkövették.

[71] A hatályos Btk. 178. § (6) bekezdése értelmében, aki kábítószerrel fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószerrel fogyasztás céljából megszerez vagy tart, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[72] A törvény ismét önállóan nevesíti a fogyasztást, amely 1999. március 1. és 2003. február 28. közötti időszakban már büntetni rendelt volt, de akkor is szubszidiárius vétségként. Büntetési tétele megegyezik a csekély mennyiségre történő megszerzés 2 évig terjedő szabadságvesztési büntetési tételével.

A fogyasztás szükségszerűen csak csekély mennyiségre követhető el, mivel a törvény az elkövetőnél meglévő kábítószer használatát pönalizálja önálló esetként, márpedig az alap mennyiség egy alkalommal történő elfogyasztása bizonyosan halálhoz vezet (Új Btk. kommentár, Nemzeti Közszerkeleti és Tankönyv Kiadó, főszerkesztő. dr. Polt Péter, Budapest 2013.).

[73] Az MDMB – CHMICA szintetikus kannabinoid 2015. július 1 napjától, az ADB – FUBINACA szintetikus marihuána származék 2016. július 1 napjától a Btk. 459. § (1) bekezdésének 18. pontja alapján kábítószernek minősül.

Az első kábítószer a II. r. vádlotthoz, míg a második kábítószer a II. r. vádlotthoz, valamint a többi fellebbezéssel érintett vádlotthoz kapcsolható. A vádbeli időszak 2016. II. féléve.

[74] Az elkövetés időpontjában hatályos Btk. 461. § (1) bekezdése határozta meg, hogy a Btk. 176 – 180. § alkalmazásában a kábítószer, kábítószer fajtanként mikor minősül csekély mennyiségűnek. A felsorolásban a fent megjelölt kábítószeresek nem találhatók.

A Btk. 461. § (4) bekezdése szerint azonban a Btk. 176 – 180. § alkalmazásában az (1) bekezdésben és (2) bekezdésben nem szereplő kábítószer esetén a kábítószer csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának hétszeres mértékét nem haladja meg. Ezt igazságügyi szakértő véleményezi.

MDMB – CHMICA esetében a csekély mennyiség felső határa 0,007 gramm (nyomozati iratok 169. oldal), míg ADB – FUBINACA esetében a csekély mennyiség felső határa 0,014 gramm volt (nyomozati iratok 286. oldal).

[75] Az elbírálás időpontjában hatályos (2018. január 1. napjától) Btk. 461. § (1) bekezdésének d) pontja db) alpontja rögzíti, hogy a Btk. 176 – 180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a kérdéses kábítószeresek esetén a 0,05 gramm mennyiséget nem haladja meg.

[76] A Btk. 2. § (2) bekezdése kimondja, hogy ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

[77] Az eljárás időpontjára az ügyben megjelölt kábítószereknél a csekély mennyiség felső határa tágítása került, így ez a kedvezőbb döntés lehetőségét teremti meg a csak kábítószerre elkövetett bűncselekménnyel érintett terheltekre. Vagyis az elbíráláskori szabályok alkalmazására kellett sort keríteni.

[78] A jogi indokolásból a [315] bekezdés mellőzendő, annak lényegi ténymegállapító része a tényálláshoz tartozik.

[79] Az AMB-FUBINACA, az 5F-MDMB-PINACA és FUB-PB-22 új pszichoaktív anyagok. Az ítélet [316] bekezdése ennek megfelelően javítandó.

[80] Az elkövetés időpontjában hatályos Btk. 184/D. § (2) bekezdése határozta meg, hogy a 184 – 184/C. § alkalmazásában az új pszichoaktív anyag csekély mennyiségű, ha a készítmény legfeljebb 10 g tömegű új pszichoaktív anyagot tartalmaz.

[81] Az elsőfokú elbírálás idején hatályos Btk. 184/D. § (2) bekezdése a csekély mennyiség felső határát 2 g-ra szűkítette.

[82] Terhelt2 II. r. vádlottat érintően – mivel egyrészt kábítószerrel, másrészt új pszichoaktív anyaggal kereskedett – állást kellett külön foglalni, hogy melyik törvény biztosítja a kedvezőbb döntés számára. Rögzíthető, hogy az általa értékesített új pszichoaktív anyagok tiszta hatóanyag-tartalma 0,065 gramm volt, amely meg sem közelítette a 2 g-ot (Elsőfokú elbíráláskori érték). Viszont az általa értékesített kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma (0,0126 g-ban) esetén a csekély mennyiség felső határának tágítása folytán (0,05 g) egyértelműen az elbíráláskori törvény alkalmazása indokolt.

[83] Bár 2021. január 1-jétől a Btk. 184/D. §-a hatályon kívül helyezésre került, és helyette a Btk. 461. § (5) bekezdésének a) – f) pontja határozza meg a csekély mennyiség felső határát vegyületcsoportonként, ez érdemi változást a jelen ügy elbírálásában nem eredményezett a tényállásban rögzített új pszichoaktív anyagok 0,065 gramm tiszta hatóanyag-tartalmára figyelemmel.

[84] Az ítéltábla álláspontja, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csaknem teljeskörűen feltárta az első fokon eljáró törvényszék, azonban az eljárás elhúzódásának tényével nem foglalkozott.

[85] Az ítéltábla az eljárás elhúzódását is enyhítő körülményként vette figyelembe.

[86] Az ügyben a vádemelésre 2017. július 19. napján került sor. A jogerős másodfokú ítélethezatalig csaknem 4 év telt el.

[87] Az eljárás elhúzódása kapcsán a 2/2017. (II. 10.) AB határozat 1. pontja alatt az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 258. § (3) bekezdésének e) pontja alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, miszerint amennyiben a bíróság a terhelttel szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolása rögzítse az eljárás elhúzódásának a tényét, valamint azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét.

[88] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[89] A korábbi Be. 258. § (3) bekezdése rögzíti: Az ítélet és az ügydöntő végzés indokolása összefüggően tartalmazza

e) a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény jogi minősítését, büntetés kiszabása, intézkedés alkalmazása, illetőleg ezek mellőzése esetén e döntés indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.

[90] Az Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozatának indokolásában az alábbiakat fejtette ki:

[91] A bírói gyakorlat enyhítő körülményként veszi figyelembe az időmúlást, és a büntetés kiszabása során értékeli (56/2007. BKv. III/10.).

[92] A büntetőeljárás elhúzódása azonban nem pusztán időmúlást vagy hosszú eljárást jelent, hanem felelősségi kérdés is. Egy hosszú ideig tartó eljárás is eleget tehet az ésszerű

határidő követelményének, míg egy abszolút tartamában rövidnek látszó eljárás ugyanakkor megsértheti az alaptörvényi elvárást. Az eljárás elhúzódásának fogalma magában foglalja azt, hogy az eljáró bíróság a büntetőeljárás valamely szakaszában inaktivitás mutatott, és a lefolytatott eljárás nem minden részletében tükrözi azt az erőfeszítést, amelyet a bíróság az ésszerű határidőn belüli elbírálás érdekében kifejtett. Az időmúlás helyett az elhúzódó eljárásra utalás tehát az ügyben eljáró bíróságok (hatóságok) azon tétlenségének az elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak.

[93] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elhúzódó büntetőeljárás miatt bekövetkező alaptörvény-ellenesség orvosolható a büntetéskiszabás során. Amennyiben az ítélet indokolásából megállapítható, hogy a bíróság az eljárás elhúzódására tekintettel a terheltet a büntetés kiszabása során valamilyen „kedvezményben részesített”, vagyis az időmúlásra, az eljárás elhúzódására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki, vagy a büntetés helyett intézkedést alkalmazott, akkor a terhelt az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogának a megsértésére a továbbiakban megalapozottan nem hivatkozhat.

Az időmúlásnak a BK. véleményben szereplő meghatározása a bűncselekmény elkövetésétől eltelt hosszabb időt értékeli, míg az eljárás elhúzódásának vizsgálata az alapos gyanú közlésének időpontjától kezdődik. Az időmúlás objektív tényező, míg az eljárás elhúzódásának a rögzítése az ítélet indokolásában a bírósági inaktivitás elismerésére is utal.

[94] Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a korábbi Be. 258. § (3) bekezdésének e) pontja alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy amennyiben a bíróság a terhelttel szemben kiszabott büntetést vagy intézkedést kifejezetten az eljárás elhúzódására tekintettel enyhíti, ennek indokait az ítélet indokolásában részletesen fejtsse ki. Az ítélet indokolásának ebben az esetben tartalmaznia kell, hogy a büntetőjogi jogkövetkezmény enyhítése a büntetőeljárás – terheltnek fel nem róható – elhúzódása miatt történt. Ugyanígy amennyiben az eljáró bíróság nem csak az időmúlást kívánja enyhítő körülményként figyelembe venni, hanem a bírósági eljárás – terheltnek fel nem róható – elhúzódását is orvosolni kívánja, azt is részletesen indokolnia kell. A bíróságnak az ítélet indokolásában – rövidített indokolás esetén is – részleteznie kell a büntetőeljárás elhúzódására tekintettel a terheltnek nyújtott kedvezményt. Így különösen, ha ezen okból a bíróság más büntetési nemet, a büntetés helyett intézkedést alkalmazott, vagy a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette. A bíróságnak meg kell határoznia azt a mértéket is, amellyel a kiszabott büntetést vagy az intézkedést enyhítette.

[95] Az ítéltábla az eljárás elhúzódása, mint enyhítő körülmény megjelölésénél felhívja a Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontját, mely előírja: ha a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntető eljárás elhúzódását, akkor az erre való utalást is tartalmaznia kell a bűnösséget megállapító ítélet indokolásának.

[96] A büntetés kiszabásánál nem az enyhítő és súlyosító körülmények számának, hanem súlyának van jelentősége (Kúria 56. BK vélemény I/7. szerkezeti egység).

[97] A Btk. 79.§-ban meghatározott büntetési célok elérése érdekében, a Btk. 80.§-ban megfogalmazott büntetéskiszabási elvek figyelembevétele mellett az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében a büntetési nemeket, azok tartamát azonban eltúlzott mértékben határozta meg, kivéve a III. r. vádlottat.

A büntetések enyhítése érdekében bejelentett jogorvoslatok alaposak, kivéve a III. r. vádlott vonatkozásában.

[98] A büntetések kiszabásánál az ítéltábla arra is tekintettel volt, hogy a kereskedői magatartást tanúsító vádlottak személyéhez mekkora mennyiségű kábítószer köthető.

Az ítéltábla a belső arányosság és az egyéniesítés elvét is szem előtt tartva nemcsak a III. r. vádlott esetében, hanem a II.r. vádlottnál is lehetőséget látott a Btk. 87.§ (1) és (2) bekezdés c) pontjának (enyhítő szakasz) alkalmazására.

[99] Terhelt4 IV. r. vádlott pénzbüntetésének napi tételszámát indokolt volt mérsékelni, hiszen ő kábítószer fogyasztónak minősül.

Mivel Terhelt4 IV. r. vádlott jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkezik, így az ítéltábla az egy napi tétel összegét a törvényi minimumban határozta meg.

[100] A vagyoneklobzás kapcsán a Kúria 1/2008. Büntető jogegységi határozatára utalás nem mellőzhető.

Az 1/2008. Büntető jogegységi határozat tartalmazza, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 77/B. § (1) bekezdés a) pontja és d) pontjára figyelemmel– jelenleg hatályos Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja és e) pontja – a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyonra vagyoneklobzást kell elrendelni.

[101] A vagyoneklobzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyoneklobzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

[102] A büntető jogegységi határozat kiemeli, hogy a vagyoneklobzást arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra kell elrendelni, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. Az intézkedés hatályos rendelkezéseit megfogalmazó törvény indokolása valóban tartalmazza azt, hogy a vagyoneklobzás célja a terhelt vagyoni helyzetének a bűncselekmény elkövetését megelőző állapotba történő visszaállítása.

A kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásai közül azoknál, amelyek a kábítószer értékesítése révén valósulnak meg, az intézkedés jogalapját maga az értékesítés teremti meg; ez az a magatartás, amelyből az elvonandó vagyon ered. Ezért az elkövetést megelőző

vagyon helyzet megítélésénél az értékesítést közvetlenül megelőző vagyoni állapotra kell figyelemmel lenni. Ekkor az elkövető vagyonának már nem része az, amit korábban a kábítószer megszerzésére fordított. Így ennek a törvényi rendelkezésnek az alkalmazása során sem lehet a vagyonelkobzás alá eső vagyon mértékét csökkenteni a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

[103] A Be. 590. § (7) bekezdése felhívásával az ítéltábla hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket, emiatt az egyértelmű döntés érdekében szükségessé vált további azonosító adatokat feltüntetni az ítélet rendelkező részében az elkobzást illetően.

[104] Az ügyben lefoglalt kábítószeres elkobzása a Btk. 72. § (1) bekezdésének c) pontján alapul, hiszen nyilvánvalóan a kábítószerre követték el a vádlottak a bűncselekményt.

[105] A kábítószeres elkobzása kapcsán külön kiemelendő, hogy mindig a lefoglalást foganatosító nyomozóhatóságot, ügyszámát, továbbá a vegyész szakértői véleményt készítő intézet megnevezését és szakértői véleményének számát kell megjelölni az egyes tételszámok, tételek rögzítése mellett.

Ezeknek az adatoknak a kötelező feltüntetésére minden vegyész szakértői vélemény bevezető része felhívja a bíróságok figyelmét. A megjelölt adatok részletezésének hiányában az elkobzás ténylegesen nem teljesíthető.

[106] Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

[107] A kifejtetteknek megfelelően az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 605.§ (1) bekezdése értelmében.

[108] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén és 574. § (1) bekezdésén alapul.

[109] Az ítélet bevezető részében a nyilvános tárgyalást érintően a megismételt és folytatólagos megjelölések mellőzendők.

[110] A Be. 451. § (2) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy a határozat bevezető része tartalmazza: ha a bíróság a határozatot tárgyaláson hozta meg, a bírósági eljárás helyét, a bírósági eljárás formáját, és azt, hogy az eljárás nyilvános volt-e.

[111] A bíróság tehát a határozatot tárgyaláson, nyilvános ülésen, ülésen, vagy tanácsülésen hozza meg. A tárgyalás vagy nyilvános ülés esetén a határozat – ha több tárgyalás volt az ügyben, külön tárgyalási napokra jelezve – a nyilvános vagy zárt jellegére való utalást is magában foglalja, továbbá a Be. 438. § (2) bekezdése alapján külön feltüntetve azt is, ha a zárt tárgyaláson hozott határozatot nyilvánosan hirdeti ki (Kommentár a büntetőeljárás törvényéhez, főszerkesztő Dr. Polt Péter, Wolters Kluwer Hungary, Budapest, 2018.).

[112] A Be. 561. § (1) bekezdése folytán az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni a tárgyalási napok megjelölését is.

[113] Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a nyilvános tárgyalás esetén a megismételt és folytatólagos megnevezések feltüntetése a törvény szövegéből nem vezethető le.

[114] A másodfokú eljárásban az ítélet meghozatalára tanácsülésen a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 210. § (7) bekezdése alkalmazásával került sor.

Az ítéltábla az ügydöntő határozatot a Be. 452. § (1) bekezdése szerint foglalta írásba, amely teljeskörűen tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdésében foglaltakat, annak közlése kézbesítés útján történik.

Debrecen, 2021. április 27.

Dr. Balla Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva s.k. előadó bíró, Dr. Virágh Pál s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 2020. szeptember 30. napján kihirdetett 9.B.19/2018/342. számú ítélete a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában az ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2021. április 27.

Dr. Balla Lajos s.k.
a tanács elnöke